

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Rebus Iaponicis// Historica// Relatio,

Froís, Luís

Moguntiae, 1599

VD16 F 3085

Qvomodo Rex Declaravit in sententia contra Patres lata, non comprehendi
Patres Societatis. Cap. IIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64472)

*QVOMODO REX DECLARAVIT
in sententia contra Patres lata, non com-
prehendi Patres Societatis.*

CAP. IIII.

DV M nostri cum cæteris Christianis in singulas horas præstolantur ministros iustitiæ, ipsamque mortem: Dominus noster arcano suo consilio immisit in cor Gibonoscij efficax desiderium liberandi Societatis homines, eorumque discipulos: & ideò sponte, à nemine nostrorum, aliorumue impulsus, ad duodecimum Decembris diem Regi locutus est in hanc sententiam.

Hæc Excellencia V. mihi mandavit, vt de medio tollerem omnes Patres: nunc aueo cognoscere, quos nomine Patrum comprehendat, num illos quoque qui cum naui Lusitanorum adueniunt; & si placet, rationem quoque noxæ ab ijs commissæ publicandam præscribat. Respondit Rex: Nescis tu, ab illis hominibus, qui cum naue Tozzana appulere, Hispaniæ subiugatum esse Mexicum & Philippinas? Iam, vt eadem via et ratione Iaponiam in suam redigant ditionem, præmisere hos suos religiosos, ad explorandas has regiones, & deuinciendos sibi per prædicationem populos, deinde secuturi cum ingenti & valida classe, vt per ante subornatos sequaces Christianos aperto Marte omnia regna inuadant. Decem iam anni exacti sunt, quod legem illam prohibuerim; & illi de Societate meo edicto parent, vnde ergo hi noui homines prodeunt, & prædicare au-
dent.

dent, quod nolo, & statum Iaponiæ euertere & labefactare? nunquid hoc patiar? Respondit Gibonoscius, iustas esse suæ Excellentie rationes, ac verum esse, quod de Societatis Patribus dixisset: addens præterea ex industria, alia quædam, quæ facerent ad mitigandum regis animum in Societatem. Quoniam igitur Taicosama tunc aperte demonstra- uit se nulla re offensus à Societate, mox subiunxit: Quia interpret noster (is est, ut diximus P. Ioannes Rodriguez) nouo hoc nuncio fuerit commotus, ex nostra parte celeri nauigio cures ei significari, ut cura omni solutus sit; & leni illi, qui Meaci degit, ut sit animo tranquillo & quieto. Ignouit quoque Patribus Nangasachanis, Episcopo, omnibusque ijs qui cum illo in eius conspectum venerant. Hoc responso accepto Gibonoscius ilico curauit aduo- cari Christianum quendam, nomine Iacobum, quem informatum de rebus à se apud Regem actis aman- dauit Meacum, cum mandato ut omnia exponeret P. Organtino, & suo substituto imperaret, ne ampli- us ad domum nostram ullæ haberentur excubiæ. Inde Iacobus Nangasachum abiisset, ad reddendum certiorum P. Ioannem Rodriguez, & reliquos, de rebus à Rege ordinatis: sed cum deprecaretur Nan- gasachanam protectionem, subiunxit Gibonosci- us, ut rem commendaret alicui alteri sibi æquali; cum enim negotium sit à Rege commendatum, nihil esse cunctandum. Iacobus, ut Meacum tenuit, Gibonoscij mandata Patribus exposuit: qui obstupefacti, mirari cœpere diuinam prou- dentiam, qua nimirum perfectum sit, ut homo Ethnicus nostrorum patrocinium coram Rege susce-

fusce-

fufceperit. Ac mox custodia omnis ab ædibus nostris submota est. Pater autem Organtinus Iacobum cum litteris ad Gibonoscium remisit, quibus pro humanitate tanta immensas gratias egit, qui ut gratas sibi fuisse indicaret nunciari iterum nobis mandauit, ut omni cura & metu vacui viueremus.

Cæterum, cum Societatis homines exploratam haberent inconstantem Taicosamæ naturam, in omnem euentum se omnes comparabant.

Poffet hic aliquis à me sciscitari causam, cur Rex comprehendere noluerit nos in hac sententia, cum tamen prædicemus Euangelium, & cum tot collegijs & residentijs, trecenta millia animarum in Christi fide & vera pietate foueamus & alamus. Huius quæstionis solutio, etsi colligi queat ex supradicto Colloquio Regis cum Gibonoscio instituto, tamen ut clarius intelligatur, addo principalem causam fuisse Dei prouidentiam, qui suos thesauros distribuit, iuxta profundum & impenetrabile suæ sapientiæ iudiciū, cognoscensque quid conueniat ad salutem suorum electorum, pro benignitate paterna omnia dirigit ad maiorem suam gloriam. Vnde sua diuina maiestas sciens seminatorem Zizaniorum per occasiones supra allatas fideles perturbatione quadam affecisse, voluit omnipotenti manu sua hoc bonum inde elicere, ut bona voluntate, laboribusque Patrum Franciscanorum remuneratis, (nempe ut sex agentibus in Meacensi regno aditū daret ad palmam martyrij, atque ita eorum & quorundam aliorum sanguine hæc noua Christi vinea irrigaretur: quinque verò reliquos permitteret regno pelli) ut, inquam, hoc consilio modicum discordiæ semen, quod poterat magnum adferre Ec-

re Ecclesię huic detrimentum, extingueretur. Magna quoq; Dei prouisio liquet in eo, quod sententia mortis in nos lata executioni mandata non sit: quia quantum coijcere licet ex promptitudine plerorumque omnium Christianorum pro fide occumbendi, deinde ex affectione eorundem ad Patres Societatis, si Rex idem tentasset cum nostris, magna rerum omnium conuersio ac tumultus inter Christianos extitisset. Si autem rem totam ad humanę rationis calculos exigere volumus, aio tribus rebus Taicosamam reuocatum fuisse à sententia in nos proferenda. Primum est, modus, quem nostri continenter tenuerunt, vt dictum est, ne illum irritarent, qui animum eius eousque mitigauit, vt Domini quidā in suis statibus Residentias constitui voluerint, non secus, atq; si prorsus essemus cum Taicosama reconciliati. Alterum est, aduentus Episcopi ad visitandum illum, & responsum Proregis Indiæ Orientalis ab eo allatum; quo, quantum intelleximus, manus eius omnino sunt ligatę, sicut & ipse fassus est Gibonoscio, quando ei sententiam suam de supradicto regis decreto exposuit. Tertium fuit commercium, quod habet cum Lusitanis, quo existimauit tanta comoda inferri Iaponiæ, vt hac de causa potestatem dederit nostris commorandi Nangasachi, & Ecclesiam ædificandi. Aduertebat autem facile hanc negotiationis Societatem abruptum iri, si nostros omnes eodem condemnationis telo confodisset.

Atque hæ sunt causę, quas Rex ipse ore suo commemorauit Gibonoscio, itaq; & ad Tarazauandonū Nangasachanū Gubernatorem misit informationē, quamuis & aliam ex mandatu Regis ad eundem miserint Præfecti aulę.

Et si

Etsi negandum non est, plurimum opis in harte rem contulisse industriam, qua P. Viceprouincialis vtitur cum Dominis aulae, ad conseruandam eorum in nos beneuolentiam: nam, vt apparuit in Cicugendone & Gibonoscio, Dominus Deus illis tanquam instrumentis subinde vtitur ad defensionem nostri.

QVID ACCIDERIT NANGASACHI, eiusq; territorio, postquam Rex mentem suam declarauit.

C A P. V.

CVM Rex mentem suam in hoc negotio modo iam dicto aperuisset, misit ad Fazamburum gentilem & substitutum Tarazonondoni fratris mandatum, vt Patres Franciscanos intra paucos dies Meaco abducendos Nangoiam, vbi ille sedem suam habebat, inde porro duceret Nangasachum in crucem agendos. Cum hoc mandato allatum est & decretum Praefectorum aulae, in quo Fazamburo animus Regis exponebatur, mandabaturque ne vllum Patrem praedicandi Euangelij causa sineret Nangasacho proficisci Meacum; multo autem minus permetteret intra fines suae gubernationis eiusmodi praedicationem institui. Acceptis his litteris Fazamburus curauit vocari substitutum, P. Ioannem Rodriguez, & alios duos eiusdem regionis, omnibusque voluntatem Regiam patefecit; mandauit quoque duobus Nangasachanis, vt seuerè prohiberent, ne vllus Iaponius Ecclesiam adiret, nulli item cætus à Christianis, vel aliae res externae instituerentur, quæ ab Ethnicis notari possint. P. Ioanni de-
inde